

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠ ΑΡΙΘΜ. 12/2005 ΤΟΥ Π.Π.Σ.

Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών συνήλθε σήμερα Τρίτη, 28 Ιουνίου 2005 υπό την προεδρία του τακτικού μέλους συν. Ιωάννη Αποστολόπουλου, λόγω απουσίας του προέδρου συν. Παναγιώτη Τερζή, και με την παρουσία των τακτικών μελών συν. Αικατερίνης Δουλγεράκη, ΄ρη Καρρέρ, του αναπληρωματικού μέλους συν. Παναγιώτη Μπόσδα, ο οποίος αντικαθιστά το απουσιάζον τακτικό Παναγιώτη Τερζή, του αναπληρωματικού μέλους συν. Μανώλη Καραμπατσάκη, ο οποίος αντικαθιστά το απουσιάζον τακτικό Ιωάννη Ευσταθίου, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της υπ Αριθμ. πρωτ. 1244/29.12.04 έγκλησης του συν. Βαγγέλη Ρούσση κατά των συν. Μιχάλη Δημητρίου και Γιάννη Παπαγιάννη.

Η έγκληση του συν. Β. Ρούσση ανέφερε, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

«Εργάζομαι ως διευθυντής έκδοσης στην εφημ. «Απόφαση» Τις τελευταίες ημέρες έχω γίνει στόχος μιας απαράδεκτης, όσο και αναίτιας, πολεμικής εκ μέρους του εκδότη της εφημερίδας Μιχάλη Δημητρίου και του διευθυντή Γιάννη Παπαγιάννη. Επιδίωξή τους είναι να μου αφαιρέσουν κάθε αρμοδιότητα, να με υποβαθμίσουν επαγγελματικά και να με βάλουν στο «ψυγείο», προκειμένου να με μειώσουν ηθικά και να με κλονίσουν ψυχολογικά, ώστε να εκβιάσουν την παραίτησή μου ή να δρομολογήσουν την απόλυσή μου»

Όλα άρχισαν την Παρασκευή 17 Δεκεμβρίου, όταν ο διευθυντής της εφημερίδας με εξύβρισε και με απείλησε με λέξεις, οι οποίες προσβάλλουν κάθε πολιτισμένο άνθρωπο και που ντρέπομαι ακόμα και να επαναλάβω. Το επεισόδιο αυτό κατήγγειλα στον εκδότη με την επιστολή της 19ης Δεκεμβρίου, που σας επισυνάπτω»

Λόγω αυτής της αντιμετώπισης αναθεώρησα τη στάση μου απέναντι της εφημερίδας και σταμάτησα να γράφω το δισέλιδο με τα

«Πρόσωπα» και τα νέα από τον κόσμο των media, που ήταν πέρα των συμβατικών υποχρεώσεών μου. Όπως ήταν φυσικό, αρνήθηκα να αποδεχθώ την προτροπή του Μιχάλη Δημητρίου «να τα ξεχάσουμε όλα και να συνεχίσουμε τη συνεργασία μας, σαν να μην έχει συμβεί τίποτα». Του αντέτεινα ότι αν αυτή η πρόκληση παραμείνει αναπάντητη, θα επακολουθήσουν κι άλλες χειρότερες, αφού η αποδοχή τέτοιων νοοτροπιών θα δώσει και τυπικά την «έγκριση» στον Παπαγιάννη να συνεχίσει να μην σέβεται την εργασία και την προσωπικότητα των συντακτών. Δυστυχώς δεν τον έπεισα «να του τραβήξει τα χαλινάρια», γιατί έχει ξεπεράσει προ πολλού τα εσκαμμένα.

Ζήτησα και μου εγκρίθηκε να πάρω την υπόλοιπη κανονική μου άδεια με σκοπό να καταλαγιάσουν τα πνεύματα. Αντί αυτού έγινα αποδέκτης εκδικητικών αντιποίνων στο μεσοδιάστημα που μεσολάβησε μέχρι να φύγω. Μου αφαιρέθηκαν αρμοδιότητες, με έβγαλαν από τα Κυριακάτικα και έκαναν αλλαγές σε σελίδες, που μέχρι πρότινος ανήκαν στην ευθύνη μου (τηλεόραση), χωρίς καν να με ενημερώσουν.

Έτσι αναγκάστηκα να στείλω και δεύτερη επιστολή διαμαρτυρίας με ημερομηνία 23 Δεκεμβρίου στον εκδότη (την υποβάλλω κι αυτήν συνημμένως), ο οποίος δήλωσε άγνοια τέτοιων αποφάσεων! Όταν, όμως, του είπα «ορίστε, εγώ εργάζομαι σήμερα Κυριακή και το όνομά μου δεν είναι μέσα στη λίστα», έφυγε χωρίς να απαντήσει. Την ίδια ώρα ο Παπαγιάννης με προκαλούσε πάλι, ενώπιον των συναδέλφων».

Το ΠΠΣ στις 25.01.05 έκρινε βάσιμη την έγκληση του συν. Βαγγ. Ρούσση και αποφάσισε ομόφωνα την άσκηση πειθαρχικής δίωξης εναντίον των συν. Μιχάλη Δημητρίου και Γιάννη Παπαγιάννη, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και άρθρου 6, παρ. α του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.

Στη συνέχεια, εκλήθη στις 06.04.05 ο μάρτυρας του εγκαλούντα, συν. Γιώρ. Χρυσικός, ο οποίος μεταξύ άλλων, κατέθεσε τα εξής: «Εργάζομαι στην εφημ. «Απόφαση» από την αρχή της έκδοσής της, ως συντάκτης του εργατικού ρεπορτάζ.

Αυτό που γνωρίζω είναι ότι πράγματι υπήρξε σκαιότατη φραστική

επίθεση του κ. Παπαγιάννη προς τον κ. Ρούσση, όπως ο κ. Ρούσσης μου είπε, που ήταν καταφανώς στεναχωρημένος. Αυτό το πιστεύω γιατί ανάλογη φραστική επίθεση είχα δεχθεί κι εγώ από τον κ. Παπαγιάννη. Ο κ. Παπαγιάννης όσο ήταν διευθυντής ήταν συνέχεια εριστικός, με τρόπο που απαξίωνε και προσέβαλε τους συναδέλφους. Θεωρώ τη στάση του κ. Παπαγιάννη έναντι του κ. Ρούσση, την οποία αφορά η παρούσα υπόθεση, απόλυτα αντισυναδελφική».

Ακολούθως, στις 12.04.05 προσήλθε ο μάρτυρας του εγκαλουμένου συν. Γ. Παπαγιάννη, συν. Χρήστος Μωϋσιάδης, ο οποίος μεταξύ άλλων κατέθεσε:

«Είμαι πολιτικός συντάκτης και εργαζόμουν στην εφημ. «Απόφαση» από τον 01.10.04 έως τέλος Ιανουαρίου 2005. Δεν είμαι μέλος της ΕΣΗΕΑ. Είχα πάει στην εφημερίδα μαζί με τον κ. Δημητρίου, με τον οποίο είχα συνεργαστεί και παλιότερα ως αρχισυντάκτης σε εβδομαδιαίο περιοδικό που εξέδιδε ο κ. Δημητρίου. Αποχώρησα όταν έφυγε και ο κ. Δημητρίου, υποβάλλοντας παραίτηση. Τον συν. Παπαγιάννη τον γνώρισα όταν πήγα στην εφημερίδα, όπου ήταν διευθυντής. Ουδέποτε υπέπεσε στην αντίληψή μου, κατά τη διάρκεια των 4 μηνών στην εφημερίδα, οποιαδήποτε προσωπική κόντρα μεταξύ τους».

Στις 19.04.05 προσήλθε ο μάρτυρας του εγκαλουμένου συν. Μ. Δημητρίου, συν. Φώτης Σιούμπουρας, ο οποίος κατέθεσε, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

«Είμαι διευθυντής της εφημ. «Απόφαση». Σχετικά με την έγκληση του κ. Ρούσση θέλω να αναφέρω ότι πράγματι ο κ. Παπαγιάννης εξύβρισε τον συν. Ρούσση με βαρείς χαρακτηρισμούς από το τηλέφωνο και ήμουν παρών, όπως και άλλοι συνάδελφοι. Η συμπεριφορά του κ. Παπαγιάννη ήταν προσβλητική για τον κ. Ρούσση. Γνωρίζω ότι ο κ. Ρούσσης είχε την επιμέλεια δεύτερης και τρίτης σελίδας στην εφημερίδα, αλλά στη συνέχεια δεν την είχε. Την ανέλαβε ο κ. Δημητρίου την επιμέλεια. Μετά το επεισόδιο με τον κ. Παπαγιάννη, ο κ. Δημητρίου εισηγήθηκε την απόλυση του συν. Ρούσση. Κάλεσε, όμως, τον κ. Παπαγιάννη τον οποίο και επέπληξε για την συμπεριφορά του έναντι του κ.

Ρούσση».

Στις 20.04.05 προσήλθαν και κατέθεσαν οι μάρτυρες του εγκαλουμένου συν. Γ. Παπαγιάννη, συν. Γιάννης Κριτσαντώνης, και Απόστολος Παππάς.

Ο συν. Γιάννης Κριτσαντώνης, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«Είμαι μέλος της ΕΣΗΕΑ και είχα εργαστεί ως αρχισυντάκτης στην εφημ. «Απόφαση» από τις 25.11.04 έως 22.02.05. Δεν έχω ακούσει ότι ο συν. Παπαγιάννης εξύβρισε τον συν. Ρούσση. Ο συν. Παπαγιάννης ήταν σκληρός με τους συντάκτες, αλλά δίκαιος».

Ο συν. Απόστολος Παππάς, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«Εργάζομαι στην εφημ. «Απόφαση» -είμαι μέλος της ΕΣΗΕΑ- ως συντάκτης ύλης για περίπου δύο χρόνια. Προσωπικά δεν είχα αντιληφθεί ποτέ να έχει δημιουργηθεί μεταξύ των δύο κάποιο επεισόδιο. Από τρίτους έμαθα ότι υπήρχε κάποια ένταση μεταξύ του κ. Παπαγιάννη και του κ. Ρούσση και απ' ότι υπέθεσα ήταν για θέμα δουλειάς. Δεν φαινόταν να ήταν κάτι το σημαντικό και γι' αυτό δεν έδωσα σημασία».

Στις 26.04.05 προσήλθε ο μάρτυρας του εγκαλουμένου συν. Μ. Δημητρίου, συν. Τάσος Επιτρόπου, ο οποίος μεταξύ άλλων κατέθεσε τα ακόλουθα:

«Είμαι δημοσιογράφος, αρχισυντάκτης στην εφημ. «Απόφαση» και μέλος της ΕΣΗΕΑ. Έχω ακούσει ότι υπήρξε ένταση μεταξύ Ρούσση, Δημητρίου και Παπαγιάννη, χωρίς να εξακριβώσω για τι συγκεκριμένα επρόκειτο.

Θεωρώ, πάντως, ότι αυτές οι αντιπαραθέσεις ήταν κάτι σύνηθες και σε άλλες εφημερίδες μέσα στα συνηθισμένα πλαίσια».

Στις 17.05.05 προσήλθε ο μάρτυρας του εγκαλουμένου συν. Μ. Δημητρίου, συν. Νίκος Σουγλέρης, ο οποίος μεταξύ άλλων ανέφερε τα εξής:

«Είμαι αρχισυντάκτης στην εφημ. «Απόφαση» από 01.09.04. Τη συγκεκριμένη μέρα που αναφέρεται στην έγκληση 17.12.04, είχα αποχωρήσει νωρίτερα από την εφημερίδα και δεν έχω γνώση για το θέμα. Έμαθα όμως την επομένη μέρα ότι ο κ. Παπαγιάννης με τον κ. Ρούσση λογομάχησαν. Δεν έμαθα λεπτομέρειες. Οι σχέσεις μεταξύ του κ. Ρούσση και των κκ. Δημητρίου και Παπαγιάννη δεν

ήταν καλές, χωρίς να ξέρω τις αιτίες».

Στις 01.06.05 προσήλθε και απολογήθηκε ο εγκαλούμενος συν. Γιάννης Παπαγιάννης και κατέθεσε μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:
«Δεν είχα πρόθεση να μειώσω ούτε σε επαγγελματικό, ούτε σε προσωπικό επίπεδο τον συν. Ρούσση, τον οποίο εκτιμώ για την επαγγελματική του πορεία τόσο χρόνια στη δημοσιογραφία. Πράγματι, υπήρξε σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε οι δυο μας μια αμιγώς επαγγελματική παρεξήγηση, που δεν είχε προσωπικά χαρακτηριστικά και πράγματι ήμουν αυτός που ύψωσα περισσότερο τους τόνους για θέμα που αφορούσε το κλείσιμο της εφημερίδας. Αυτό, όμως, σε καμία περίπτωση δεν συνιστά εξύβριση προς τον κ. Ρούσση. Άλλωστε, η προσφορά μου στην εφημερίδα ως συντάκτης και αργότερα ως διευθυντής, επιβεβαιώνεται από όλους σχεδόν τους συναδέλφους, αλλά και από την ίδια την εφημερίδα, η οποία την επομένη της αποχώρησής μου αναγνώρισε σε άρθρο της την προσφορά και το ήθος μου. Ο κ. Δημητρίου δεν είχε σχέση με το περιστατικό και συνέστησε, τόσο σε μένα όσο και στον κ. Ρούσση, ότι δεν πρέπει να υπάρχουν τέτοιες εντάσεις».

Ο εγκαλούμενος συν. Μιχάλης Δημητρίου, κληθείς σε απολογία, απέστειλε προς το ΠΠΣ το υπ αριθμ. πρωτ. 1453/01.06.05 έγγραφό του, δηλώνοντας κώλυμα προς απολογία και τόνισε:
«Δεν αντιλαμβάνομαι για ποιους ακριβώς λόγους ο κ. Ρούσσης κατέφυγε σε βάρος μου στο Συμβούλιό σας τον Δεκέμβριο, όταν όλες οι εξελίξεις διαψεύδουν τους ισχυρισμούς και τις καχυποψίες του και επιπλέον όταν υπήρξε εξαιρετικά προσβλητικός και αναιδής στη συμπεριφορά του απέναντί μου».

Το ΠΠΣ έλαβε υπόψη του και το υπ αριθμ. πρωτ. 1367/14.04.05 έγγραφο του συν. Μ. Δημητρίου, όπου καταχωρούνται οι απόψεις του και μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Ουδέποτε υπήρξε σκέψη απομάκρυνσής του. Το αντίθετο. Ήμουν εκείνος που εξετίμησα τις επαγγελματικές του ικανότητες και αναβάθμισα το ρόλο του στην εφημερίδα. Μπορώ να πω μάλιστα με ειλικρίνεια ότι οι σχέσεις μας ήταν πολύ φιλικές και αμοιβαίας εκτίμησης.

Ο κ. Ρούσσης ήταν σαφές ότι εξοργίστηκε με τη στάση μου να μη λάβω μέρος στο θλιβερό συμβάν με τον συν. Γ. Παπαγιάννη στις 17.12.04, τον οποίο ουδέποτε αποδέχτηκε ως διευθυντή της εφημερίδας όπως είχε επιλέξει η ιδιοκτησία.

Προσπάθησα, όπως γίνεται φανερό και από το κείμενό του, να δώσω τόπο στην οργή και των δύο και να συμβιβάσω τα πράγματα. Ήταν καθήκον μου αυτό να ενεργήσω για την εκτόνωση της κρίσης και ως πυροσβέστης. Άλλωστε, ήμουν ο μόνος αυτόπτης μάρτυς του τηλεφωνικού «επεισοδίου» με αμοιβαίες ύβρεις επί μακρόν μάλιστα. Εάν θεώρησα και θεωρώ τον κ. Γ. Παπαγιάννη κάπως υπεύθυνο μιας «αναίδειας» απέναντι σε παλαιό συνάδελφο, θεώρησα και θεωρώ εγωιστική και άδικη την όλη απόφαση του συν. Ρούσση να συνεχίζει επί ημέρες μετά την αντιπαλότητα και την εχθρική διάθεση απέναντι στον κ. Γ. Παπαγιάννη. Πολύ περισσότερο όταν αυτό συνέβαινε καθημερινά, είχε αρνητική επίπτωση στην εφημερίδα και επιπλέον συνέβαινε ανάμεσα σε δύο ανθρώπους που είχαν διπλανά γραφεία και καθημερινή συνεργασία με όλους τους συντάκτες.

Είναι σαφές ότι ο κ. Ρούσσης δεν έχει τίποτα να μου καταλογίσει για την όλη στάση μου απέναντί του από τις 24.09.04 όταν ανέλαβα τα καθήκοντα του εκδότη έως το «επεισόδιο Παπαγιάννη» τρεις μήνες αργότερα. Επιπλέον διαψεύδεται κατηγορηματικά κάθε υπόνοια ειδικής μεροληψίας εναντίον του από εμένα έως την αποχώρησή μου στις 20.01.05. Βιάστηκε με την έγκλησή του να προεξοφλήσει συμπεριφορές και μεταχειρίσεις που υπήρχαν μόνο στη φαντασία του. Παραξενεύομαι ειλικρινά γιατί γνωρίζοντας μόνο ο ίδιος την έγκλησή του, αποχαιρέτησε θερμά τον κ. Γ. Παπαγιάννη παρουσία μου στις 17.01.05 όταν αποχώρησε από τα καθήκοντα του διευθυντού».

Το ΠΠΣ αφού έλαβε υπόψη του τις μαρτυρικές καταθέσεις και τις απολογίες των εγκαλουμένων, θεωρεί ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα:

Ο συν. Γιάν. Παπαγιάννης, διευθυντής της εφημερίδας «Απόφαση», στις 17.12.04 εξύβρισε τον εγκαλούντα (επίσης εργαζόμενο στην ίδια εφημερίδα) από τηλεφώνου. Ο ισχυρισμός του ότι δεν υπήρξε εξύβριση, αλλά απλά υψώθηκαν οι τόνοι καταρρίπτεται από τις

μαρτυρικές καταθέσεις. Μετά λίγες ημέρες, μάλιστα, ενώπιον και άλλων συναδέλφων, αναφέρθηκε απαξιωτικά για το πρόσωπο του συν. Ρούσση, προσβάλλοντας την επαγγελματική του υπόσταση και ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Ο συν. Μιχ. Δημητρίου, εκδότης της εφημερίδας προς τον οποίο έκανε σχετική καταγγελία ο συν. Ρούσσης, ναί μεν έκανε την επιβαλλόμενη παρέμβαση προς τον συν. Γ. Παπαγιάννη, σχετικά με την απαράδεκτη συμπεριφορά του προς τον εγκαλούντα, αλλά από την άλλη πλευρά δεν αντέδρασε ως όφειλε στις αδικαιολόγητες αρνητικές εργασιακές επιπτώσεις σε βάρος του εγκαλούντα συναδέλφου.

Το ΠΠΣ κρίνει ομόφωνα πειθαρχικά ελεγκτέους:

□ Τον εγκαλούμενο συν. Γιάννη Παπαγιάννη για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α) του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και άρθρου 6, παρ. α) του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.

□ Τον εγκαλούμενο συν. Μιχάλη Δημητρίου για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α) του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και άρθρου 6, παρ. α) του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.

Με ψήφους 4 έναντι 1 επιβάλλεται στον συν. Γιάννη Παπαγιάννη η ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας. Η μειοψηφία πρότεινε την ποινή της προσωρινής διαγραφής 6 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Με ψήφους 3 έναντι 2 επιβάλλεται στον συν. Μιχάλη Δημητρίου η ποινή της απλής επίπληξης. Ένα μέλος πρότεινε την ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας, ενώ ένα άλλο μέλος πρότεινε την ποινή της προσωρινής διαγραφής 6 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Τετάρτη, 06.07.05.

Ο προεδρεύων
Η γραμματέας

Ιωάν. Αποστολόπουλος
Χριστοφοράτου

Μαρία